

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnatul Prisacari Serghei XXX, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Soroca, sediul central din 13 august 2019 și deciziei Colegiului penal la Curții de Apel Bălți din 21 octombrie 2019,

Termenul examinării cauzei:

Instanța de recurs în anulare de la 11.02.2020. până la 20.05.2020.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în anulare în cauză în baza actelor din dosar,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Soroca din 14 aprilie 2008, modificată prin decizia Curții Supreme de Justiție din 07 iulie 2009, Prisacari Serghei a fost condamnat în baza art. 145 alin.(2) lit. j) Cod penal, la 20 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Prin încheierea Judecătorei Soroca din 28 iunie 2017, condamnatului Prisacari Serghei i-a fost redus cu o cincime termenul de pedeapsă în partea neexecutată, în baza art. 13 alin. (1) lit. c) a Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nr.210 din 29.07.2016, în vigoare din 09.09.2016, la data intrării în vigoare a legii.

3. La 10 aprilie 2019, condamnatul Prisacari Serghei a depus spre examinare la Judecătoria Soroca, sediul central, cererea cu privire la aplicarea retroactivității legii cu reducerea termenului de pedeapsă prin prisma art. 10, 10/1 Cod penal.

4. Prin încheierea Judecătorei Soroca, sediul central din 13 august 2019, s-a respins ca neîntemeiată cererea condamnatului Prisacari Serghei privind reducerea pedepsei neexecutate ca urmare a aplicării retroactivității legii penale asupra pedepsei stabilite conform sentinței Judecătorei Soroca din 14.04.2008, modificată prin decizia Curții Supreme de Justiție din 07.07.2009.

5. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, condamnatul Prisacari Serghei a contestat în ordine de recurs încheierea din 13 august 2019, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cererii și admiterea cerinței condamnatului de reducere a pedepsei prin prisma art. 10, 10/1 Cod penal.

În motivarea recursului a declarat că, încheierea Judecătorei Soroca, sediul central, este una neîntemeiată și absolut eronată și încheierea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Prin decizia Colegiului penal la Curții de Apel Bălți din 21 octombrie 2019, recursul condamnatului Prisacari Serghei, privind aplicarea retroactivității legii penale în privința condamnatului, a fost respins ca nefondat, cu menținerea încheierii în cauză fără modificări.

7. Pentru a se pronunța, instanța de recurs a menționat că, instanța de fond corect a concluzionat privitor la respingerea cererii condamnatului Prisacari Serghei privind aplicarea prevederilor art. 10, 10/1 Cod penal asupra pedepsei care o execută.

Instanța de recurs a susținut concluzia instanței de fond expusă conform încheierii din 13.08.2019, care precizează că art. 76 Cod penal, este o normă procesuală și este pasibilă de aplicare doar din momentul intrării în vigoare a Legii nr. 163 din 0.07.2017 la aplicarea pedepsei de către instanța de fond. Din circumstanțele menționate, reiese a fi inadmisibilă aplicarea art.76 alin.(1) lit. b) Cod penal, intrat în vigoare la 10.12.2017, sub pretextul efectului retroactiv al legii conform art. 10, 10/1 Cod penal.

În ce privește solicitarea recurentului să fie aplicate prevederile art. 10 și 10¹ Cod penal, s-a respins ca neîntemeiată. Astfel, argumentele din recursul condamnatului Prisacari Serghei sunt declarative și lipsite de suport legal. Pretențiile formulate de condamnat cu titlu de critici aduse împotriva încheierii instanței de fond sunt eronate, fără a fi întemeiate pe careva temei legal, care să acorde dreptul de recurs.

8. Nefiind de acord cu decizia instanței de recurs, condamnatul Prisacari Serghei, declară recurs în anulare prin care solicită casarea acesteia cu admiterea cerinței condamnatului de reducere a pedepsei prin prisma art. 10, 10/1 Cod penal. Recurentul invocă aceleași argumente declarate anterior.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești după epuizarea căilor ordinare de atac.

În corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Prin trimitere la dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, Colegiul penal remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărârilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – *adică calea apelului și recursului ordinar*.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată, rezultă că decizia Colegiului penal la Curții de Apel Bălți din 21 octombrie 2019, prin care nu a fost judecată cauza în fond, dar s-a examinat recursul declarat împotriva încheierii primei instanțe, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la

art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție.

Astfel, rezultă că recursul în anulare declarat în speță în aspectul vizat, adică fiind declarat împotriva unei hotărâri judecătorești irevocabile, dar prin care nu a fost soluționat fondul cauzei penale, nu are suport legal.

În consecință, având ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului înaintat, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

10. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1), 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e:

inadmisibilitatea recursului în anulare, declarat de condamnatul Prisacari Serghei XXX, împotriva deciziei Colegiului penal la Curții de Apel Bălți din 21 octombrie 2019, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la **03 iulie 2020**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan